

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

24 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Nicolae Gordilă,

judecători – Elena Covalenco și Ion Guzun,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Călugăreanu Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2014, în cauza penală în privința lui,

Homenco Iurii Victor, născut la 31 octombrie 1977,
originar din Armenia, domiciliat în mun. Chișinău, str.
Deleanu 1, ap. 79.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță: 03.04.2013-02.12.2013
2. în instanța de apel: 06.02.2014-11.03.2014
3. în instanța de recurs: 26.06.2014 - 26.09.2014

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 02 decembrie 2013, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Homenco I.V., a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen 1 an.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, încasîndu-se de la Homenco I.V. în beneficiul lui Gavrilova Alexandra Gheorghe, prejudiciul material în mărime de 17.471,13 lei și prejudiciul moral în mărime de 20.000 lei.

2. Potrivit sentinței, s-a stabilit că Homenco I.V., la 20 septembrie 2012, în jurul orei 15.50, pe str. I.Gagarin, mun. Chișinău, din direcția bd. Decebal spre str. D.Cantemir, se deplasa la volanul automobilului de model „Dacia Logan”, cu număr de înmatriculare K BB 172, de la serviciul taxi „14222”, în care în calitate de pasageri se aflau cet. Gavrilova A.Gh. și cet. Gavrilova Natalia Anatolii.

În timpul deplasării, ajungînd pe sensul giratoriu de la intersecția străzilor I.Gagarin, Albișoara, D.Cantemir și C.Negruzzi, șoferul Homenco I.V. nu a manifestat prudența sporită la trafic și încălcînd prevederile Regulamentului Circulației Rutiere: pct. 45 „Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de următorii factori: starea

psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; situația rutieră. În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului", pct. 49 „În funcție de viteza de deplasare, conducătorul de vehicul trebuie să lase liber un spațiu (distanță) față de vehiculul precedent care, în caz de frînare bruscă a acestuia, i-ar permite să oprească evitînd coliziunea", s-a tamponat în spatele automobilului de model „Audi A6", cu n/î E 815 BA, condus de cet. Butuc Dumitru care se deplasa regulamentar în același sens.

În rezultatul accidentului rutier autovehiculele au fost tehnic deteriorate, iar pasagerului automobilului de model „Dacia Logan" - cet. Gavrilova A.Gh., conform raportului de expertiză medico-legală nr. 3375/D din 26 decembrie 2012, i-au fost cauzate vătămări corporale medii.

Astfel, acțiunile inculpatului Homenco I.V. au fost încadrate, în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 200 u.c., fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

În motivarea apelului inculpatul a invocat, că instanța de judecată a ignorat următoarele circumstanțe: colaborarea activă cu organele urmăririi penale, recunoașterea vinei, căința sinceră, circumstanțe agravante nu au fost stabilite, are la întreținere 2 copii minori, nu are antecedente penale, fapt ce a dus la aplicarea eronată a pedepsei complementare. Cu referire la acțiunea civilă inculpatul a invocat faptul că, prejudiciul material stabilit de instanța de fond nu este probat, iar mărimea prejudiciului moral este exagerată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2014, a fost admis parțial apelul, casată sentința în această parte, rejudecată cauza, pronunțată o hotărîre nouă, prin care Homenco I.V a fost condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 200 u.c., fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport. În rest sentința a fost menținută.

În motivarea soluției sale ținînd cont de faptul că inculpatul este recunoscut vinovat de comiterea unei infracțiuni care face parte din categoria celor mai puțin grave, anterior nu a fost judecat, a recunoscut vina, s-a căit sincer și a recuperat prejudiciul cauzat, unica sursă de venit pentru întreținerea familiei este prestarea serviciilor ca șofer, circumstanțe agravante nu au fost stabilite, instanța de apel a

considerat ca inoportună privirea lui de dreptul de a conduce mijlocul de transport.

Mai mult ca atât, instanța de apel a menționat că, potrivit sancțiunii art. 264 alin. (1) Cod penal, pedeapsa complementară privirea de dreptul de a conduce mijloace de transport se aplică doar în cazul stabilirii pedepsei principale sub formă de închisoare, și tot alternativ - cu sau fără. În partea descriptivă a sentinței, instanța de fond nu a motivat necesitatea aplicării pedepsei complementare inculpatului prin prisma art. 65 Cod penal.

În opinia instanței de apel, pedeapsa complementară aplicată inculpatului nu a fost motivată în sentință și prin urmare, argumentele părții apărării în această privință rămân necombătute.

Ce ține de motivele apelului referitor la latura civilă, instanța de apel le-a considerat nemotivate, care urmează a fi respinse ca nefondate. Instanța de fond în mod justificat, cu referire la prevederile art. 1416, 1422 Cod civil a motivat admiterea parțială a acțiunii civile cu privire la încasarea prejudiciului material și moral, ori prin acțiunile infractorii ale inculpatului a fost cauzat prejudiciul dispus spre încasare.

6. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către procuror, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acesteia, cu menținerea pedepsei complementare stabilite prin sentință.

În motivarea recursului procurorul invocă, că prin neaplicarea pedepsei complementare, nu a fost atins scopul principal al pedepsei și anume prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către acesta și de către alte persoane, precum și instanța de apel a ignorat faptul că inculpatul a comis o infracțiune contra vieții și sănătății a unei persoane de o vîrstă înaintată, ce a suportat o intervenție chirurgicală, și inculpatul nu a întreprins careva măsuri de recuperare a prejudiciului cauzat părții vătămate.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal reține că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și critică decizia instanței de apel numai cu referire la neaplicarea pedepsei complementare - privirea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Analizînd temeiurile pentru recurs invocate, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiului consideră, că în prezenta speța ele nu și-au găsit confirmarea, deoarece instanța de apel a respectat prevederile art. 414-417 Cod de procedură penală la judecarea apelului.

Conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod.

Deci, conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei instanța de judecată trebuie să respecte toate cerințele prevăzute de legea penală ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile, legale și individualizate. Neglijarea unora din aceste criterii, la stabilirea pedepsei, constituie temei pentru casarea hotărârii de către instanța ierarhic superioară în procedura prevăzută de legea procesual penală pentru căile de atac.

Conform dispoziției art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, avînd drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atît din partea condamnaților, cît și din partea altor persoane. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Reieșind din materialele cauzei, prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 02 decembrie 2013 inculpatului i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 200 u.c., cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen 1 an.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2014 inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 200 u.c., fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Sanctiunea art. 264 alin. (1) Cod penal, prevede pedeapsa cu amendă în mărime de pînă la 300 u.c. sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 2 ani.

În acest context Colegiul menționează că, reieșind din textul sancțiunii date, inculpatul în baza acestui articol poate fi sancționat în cazul „amendă în mărime de pînă la 300 u.c.”, fără aplicarea pedepsei complementare, întrucît fraza „cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 2 ani” se referă doar la pedeapsa cu închisoarea. Astfel, efectuînd o analiză a sancțiunilor prevăzute de Codul penal constatăm, că în cazul în care pedeapsa complementară este prevăzută pentru mai multe feluri de pedepse principale din sancțiunea articolului, legislatorul indică expres, că pedeapsa complementară se aplică „în toate cazurile”. Astfel, ca exemplu Colegiul menționează sancțiunea aceluiași articol 264 numai că alin. (2) Cod penal, care prevede următoarea sancțiune: „cu amendă în mărime de la 600 la 1000 u.c., sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de pînă la 4 ani, **în toate cazurile** cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 3 la 5 ani”. Deci, în cazul art. 264 alin. (1) Cod penal, pedeapsa complementară de privare de

dreptul de a conduce mijloace de transport este prevăzută doar pentru pedeapsa principală - închisoare, nefiind indicat că aceasta poate fi aplicată în toate cazurile, fapt ce corespunde soluției corecte și întemeiate adoptate de către instanța de apel.

De asemenea, Colegiul constată că, pedeapsa astfel cum a fost individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 Cod penal, și este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii.

Astfel, Colegiul reține că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

În aceste circumstanțe, Colegiul concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie legală, întemeiată și motivată, stabilind o pedeapsă aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acesteia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale. Astfel, argumentul invocat de recurent privind neaplicarea eronată de către instanța de apel a pedepsei complementare, Colegiul îl apreciază neîntemeiat.

În recursul declarat de către procuror se invocă ca temei pentru recurs art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

Colegiul analizând cazul de casare invocat de recurent și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume că o hotărîre judecătorească este supusă casării, în temeiul acestui punct cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu este incident la caz. Colegiul consideră că, în cauză, instanța de apel respectând prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat. De asemenea, lecturînd textul deciziei instanței de apel, se observă că decizia adoptată cuprinde toate motivele pe care se întemeiază soluția, și motivarea soluției nu contrazice dispozitivul hotărîrii. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Nici motivul de casare prevăzut în art. 427 pct. 10) Cod de procedură penală, cu referire la aplicarea pedepsei individualizate contrar prevederilor legale, nu este incident în cauză, deoarece pedeapsa s-a aplicat în limitele legii, argument expus detaliat în pct. 6 al prezentei decizii.

În asemenea condiții Colegiul, consideră că, temeiurile la care se referă autorul recursului, nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, fapt ce determină incontestabil concluzia inadmisibilității recursului ordinar declarat de procuror, deoarece acesta este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Călugăreanu Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2014, în cauza penală în privința lui **Homenco Iurii Victor**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 septembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Ion Guzun